

Mina nio skolår

251035
av:

35

~~Skolår 9/9~~
Det är morgon. På tallriken

nedanför mig ligger en limp-

smörgås. Tuggorna verkar fastna

i halsen när jag försöker svälja

den. Magen känns som om den

tumlades irunt, runt i en

tvättmaskin. I spegeln ser mina

flåtor ut att vara mer krokiga

och spretiga än någonsin

Mamma och jag går tillsammans

till skolan. Mina träskor klappar

ostadigt under mig. De är nya,

vita med röda rosor.

Skolan tornar upp

sig framför mig. Den ser större

och mer skrämmande ut än

vanligt. På skolgården går andra

barn som krampaktigt håller

fast vid sina mammor.

Med undantag av några pojkar

mb

som skall visa sig tuffa och

går på egen hand

Sedan går alla in

i sina klassrum, där fröken tar

emot dem. Jag tittar nyfiket

men blygt runt omkring mig.

Min bästis Millis har inte kommit

ännu. Men Nina och Maja från

dagis finns där. De andra barnen

har jag aldrig sett.

Nu får alla ta varsin bänk

t meddelade fröken med en glad och

vänlig stämma. Jag tar snabbt ~~en~~

bänk långt fram i salen och

"passar" bänken bredvid åt

Millis.

Fröken som heter Birgit

ser snäll ut. Hon ler mot alla

och har en gul klänning på sig.

Sen är det upprop. När mitt

namn ropas upp känns det

som om det var någon annan

Vad för
ärenden
kommer till?

som klart och tydligt svarade ja.

Efter det var den första skoldagen

slut, och magen blev sitt vanliga jag

igen.

Men skolan fortsatte och

vi fick lära oss att räkna, skriva

och läsa.

Än del i klassen fick ✓

gå till hjälptröken Gudrun

där de fick pepparkakor. Jag

var väldigt avundsjuk för att

jag aldrig fick gå dit.

På den tiden hade

man väldig respekt för de

f

Som var äldre. Jag var
alltid lika respektfull när
det kom några från högsta-
dier, där jag betraktade alla som
vuxna.

Det blev kallare och
mörkare. Snön föll i tunga flingor.

På momarna när det fortfarande
var mörkt, tände Birgit

adventsljus och läste historier
om Jesus barnet. Vi klippte
pappisänglar och gjorde en
Jesus krubba.

— I Aulan var det stämnings-
fullt. Lucia kom in med
riktiga ljus i håret!

På rasterna satt vi på en
blå sandläck och skvallrade

Man blev ständigt ovänn med ✓

kompisarna och bytte bästis

stup i kvarten.

högstadiet rann

långsamt men säkert förbi,

och efter tre trygga, lugna år

med Birgit började jag

mellanstadiet.

Odd Vernerberg heter t

vår mellanstadie lärare. Han var

rare mosattsen till vår lugna, milda ✓

Birgit. Han höjde rösten både

ofta och gärna. Men han

ingav ingen respekt. Så vi blev

från att ha varit en ganska

lugn och skötssam klass, både
stökiga och pratiga.

Så med ett skamfilat
rykte började vi högstadiet.

Lars-Åke Hanné heter vår

klassföreståndare, och han måste

ha hört mycket ont om oss.

För jag glömmer aldrig den

dag då han hämtade oss från

mellanstadiebyggnaden. Det var inget

vänligt kenele med gul klänning

mb det här inte. Utan "kom med

här" med mörk uppsyn. Men

sator det fick resultat alla arbetade

kysta och duktiga, åtminstone i

början. Det blev en liten

shock med alla läxor och prov. ✓

Högskolelivet har gått i en våldsam
fart, och det känns nästan som
om det var i går som jag
började i sjuan.

Om ett halvår

går jag alltså ut ur den
här skolan som jag tillbringat
nio år av mitt liv i. Det
skall bli roligt och spännande
på ett sätt men också litet
vermodligt på ett annat.

